

Να σταθούμε πάλι όρθιοι!

Γοναίσαμε
καί
δέν γοναίσαμε
καί
σταθήκαμε
όρθιοι!

**Γονατίσαμε και δεν γονατίσαμε και
σταθήκαμε όρθιοι!**

Τότε που γονατίσαμε, για να μη γονατίσουμε. Και **σταθήκαμε
όρθιοι!** Τότε, που οι μεγαλύτεροί μας λαοί είχαν γονατίσει
μπροστά στον ολοκληρωτισμό των όπλων, εμείς – αδικημένοι

κατ' αρχήν από τους μεν (τον «Άξονα») και τελικά από τους δε (τους «Συμμάχους») σταθήκαμε όρθιοι και δεν γονατίσαμε στην υπέρτατη βία, στην προσβολή της ιδέας του ανθρώπου, στη σφαγή των αμάχων μας από τη μια· και από την άλλη μπροστά στην αδικία, την εξαπάτηση, την αγνωμοσύνη εκείνων μαζί με τους οποίους όχι απλώς «συνεσθίομεν άρτους», κατά τον Ψαλμωδό, αλλά **πληρώσαμε και για τη δική τους ελευθερία**, μάλιστα φόρο δυσανάλογο για την κοινή νίκη.

Ένας ολόκληρος λαός τότε σταθήκαμε όρθιοι πάνω στα γόνατα! Και το θαύμα συνεχίστηκε βγαλμένο μέσα από τα ερείπια, τα ορφανεμένα σπίτια, τους ομαδικούς τάφους... Σήμερα, 82 χρόνια από τότε, γονατίσαμε από τον αποχρωματισμό της πλημμυρίδας μιας «παγκοσμιοποίησης», που μας πλάνεψε και δήθεν όρθιους μας κρατούσε – συγχρονισμένους σε άλλες συχνότητες από τις καθιερωμένες δικές μας, με γόνατα που δεν τα είχε αγιάσει η ιερή γονυκλισία στη θεία βοήθεια – και πέσαμε... και μας έριξαν σε αδιέξοδους δρόμους... και γονατίσαμε...

Τώρα δε μένει παρά, ελευθερωμένοι από τις ανθρώπινες μικρότητές μας – προσωπικές και κοινές – να σταθούμε πάλι όρθιοι!

